

snacž, jako so, a ja tebe tak derje, jako me. Ssmj tehodla schizy romadzi, jedyn tak derje, jako ton drubi, Kralojo a Wjeschnizy, ale jeno po Duchu. Pšchetož we tym swobn-
fomnym, dyrbi Rosdžjelenje bycz.

So pak Bamž we duchomnem Kneſtwi ljeſſchi bycz ze, hač drusy, ktemu nima won žanu Poružnosz, a neje jemu to nic to faſat, kiba ton nekmany Djaboł. Pšchetož beš prawymy Kſcheſzijanami dyrbi to nu-
ſnje tak bycz, so žadyn ljeſſchi neje, hač ton drubi. So pak njekotſi Prjedarjo, Du-
chomni a drusy žyrkwini Sslužomnizy bycz dyrbja, da nečini jich to kBožim Džjecjom, ale Sheženja, Ssłowo, a Wjera do teho Ssłowa dyrbi to činicz, so my Bože Džjeczi a Prjenirodženi smy.

Da wuk njetk koždy, so tamni wſtarym Sakonju jedyn Herempel byli su, ſkotrymž nam naſch Boh a Kneš pokafat je, so won žaneje Hordosze čerpicž nemože, ale poſtor-
čzi ſchitko, ſchtož so poſbjehowacž ze, kiba

so so ſchtu ſam ponižuje, a so ſam ſa ni-
ſkeho džerzi. To nochze ton Sswjet wjericz, ale hiſcheže dženſniſchi Džen nałoži won ne-
wuzitnje kHordoszi tež te male a ſnadne Dary. Tehodla poſtorčzi Boh jeneho po
drubim, so so woni waleju, kajž Luczibar a jeho Jandželjo ſRebeš.

To je da jena Schtuka ſteho dženſniſche-
ho Szenja, tak wele hač tu Historiju wot
teho Sjewenja we Templu nastupa. Potom
poweda ton Szenik, ſchto so we Templu po-
dale je, kač woni to Džeczatko Jeſuša, jako
teho prjeneho rodženeho Ssyna, temu Kne-
ſej wTemplu prjotk ſtajili a ſWoporom wot-
placžili. My pak zemj njetk Boha ſa jeho
Madu proſyč, so by won naš pšchedewſchit-
kej Hordoszu ſwaruowacž pšches ſwojeho
ſwjateho Ducha, naſche Wutroby kprawej
Poſluſchnoſzi wubudžicz a we nej nadnje
hač do naſcheho Skončženja ſdžeržecz žyl.
To ſpoſchež nam Boh Wotz, Ssyn
a ſwjaty Duch! Hamen!

Na ſwjateho Matthiaša.

Ty, moj Jeſu, ty ſam lutki, ſy mi jene a tež ſcho,
Ach bydž moje Sradowanje, woſtajn ty moj wobſtajnje,
Hač wele jich ſhodzi po ſchjerolim Puczu,
Da ſluboszu tola ja ktebi so nuču.
Schaf Jeſuša Ssłowo to žiwenje da,
Ta Duſcha pſchi Jeſušu ſchitko tež ma. Hamen.

Kneže Jeſušo, kiž ty tym Neroſomnym, to je tym ſamym, kotſiž so na ſwoju Sswjatoſz a Prawdoſz
neſpuſchežija, ale kajž te neroſomne Džjeczi ſdobrej Wutrobu ſcho horjeberu, to Evangelion ſjewiſch: Stwor
ty wemni, jelt so žyl moj Roſom knežicz, nowu Wutrobu, kotraž by tebe a twoje Ssłowo wutrobnje
rada horjewſata! Daj a ſpoſchež mi twojeho ſwjateho Ducha, kotryž je nam wot tebe ſlubeny, wot Wotza
a wot tebe wukhadža, so by me ſylnje na to wabił. Schon naſch Roſom ſWudroſzu je Čma, my smy
bludne Džjeczi, dyž twoj Duch naš ſJaſnoſzu ſwojeho Sswjetla neroſwjeczi. Je to pola me dokonjane,
da tež budže mi twoje Meno a Ssłowo moje Jene a ſcho. We tebi budu ja ſcho mjecz, dy bych hewaf
ſwjatneho niczo nemjel. Pšches tebe mam ja Troſcht a Radosž. Jeno wo to čje proſchu: Dyž budu
ſrudny pſchi Spytowanju teho Sswjeta, Kjecha, Čerta a mojeho Čjela, da nech twoje Ssłowa: Poj-
eže ſem kemni, wy Wobčeženice. wotry Synk wot so dadž, so bych urojimaj Wuſchomaj ſaklinčate.
Hač maju runje Sswjetni pšched tym Pokoj, a ſu runje woni pſchi jich Waſchnju jara newobčeženi,
da daj tola mi ſpoſnacž, so moja Wobčeženoſz pšchineſe wječnu Sbožnoſz a so twoj Spſchaw a Brjemjo
loſchke je, pšchetož ty jo neš pomhaſch. Ja zu ſebi to dale wuproſyč we nuternym a, Boh daj, wjer-
jazym Wotze naſchu a Kyrliſchu.